

Hospodin je milosrdný a milostivý. (Žalm 103)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Lk 13, 1-9)

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: `Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?' On mu však odpověděl: `Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.'“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

„Jdi pryč, udělám to sama!“ řekla matka. Už nějakou dobu pozorovala svého potomka, který byl opravdu nemotorný. Plná netrpělivosti mu nyní vzala z ruky mísu s těstem. Z jeho prvního domácího koláče tak pro tentokrát nic nebylo. Matka prostě neměla tolik času; těch úkolů, co dnes ještě musela stihnout... Připomíná vám to něco? Třeba situaci u vás doma? Tato žena se vlastně pouze chovala, jako dnes většina z nás. Neboť vše musí běžet hladce. Nikdo si už nemůže dovolit promarnit ani minutu: emaily ve schránce čekají na vyřízení, obchodní partneři počítají s dnešní schůzkou, a k tomu musíme držet krok s překotným technologickým vývojem kolem nás... Jako by to vypadalo, že *my* si už trpělivost dovolit *nemůžeme*. Tak to dneska prostě chodí: každý, komu to trvá o něco déle, kdo už nedokáže nic nového přinést, má prostě smůlu, na svou šanci čekají zástupy ambicióznějších a výkonnějších (o umělé inteligenci nemluvě). Naštěstí se zdá, že s Bohem je to jinak. Bible nám říká, že Bůh má *trpělivost*. I ten fíkovník, který již nenese ovoce, nechává stát, dává mu ještě jednu šanci. Jak je dobře, že alespoň někdo ještě dokáže počkat; jak je dobře, mít *takového* Boha. A možná, dost možná by se svět stal o něco lidštějším, kdybychom i *my* – alespoň v našem okolí – zkusili tohoto Boha napodobit.

SLOVO KŘEŠŤANA

První verše z evangelia odkazují na dvě katastrofy, o kterých se tehdy pravděpodobně živě diskutovalo – masakr galilejských poutníků v Jeruzalémě zkonstruovaný Pilátem a nehoda v Siloe, která usmrtila 18 lidí. Obě události vzaly lidem život nečekaně a bez zjevné příčiny. Co hrozného provedli, že je Bůh takto vytrestal? Nic. Katastrofy přicházejí a neznamenaají nutně Boží trest. Ježíš využívá těchto příkladů k demonstraci křehkosti a nepředvídatelnosti našeho života a obrací pozornost na pokání. To, že jsem zatím přežila všechny možné nástrahy světa, nemusí být nutně důkazem Božího požehnání. *Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete* – Ježíš zde nepředvídá katastrofy bezbožným. Nemluví o smrti fyzické, ale eschatologické – té, která vezme život lidské duši. Bůh ve svém milosrdenství dává další šanci, stejně jako ji dostal fíkovník v druhé části pasáže. *Sekera je již přiložena* (Lk 3,9), ale strom dostává čas navíc, *bud' ponese ovoce či bude hozen do ohně*. Ježíšova slova se zde spojují – to, že jste ještě tady, nutně neznamenaá, že nesete ovoce. Dostali jsme čas, abychom se obrátili k Bohu. Pokání ale neznamenaá jen zvnitřnit si nové morální zásady a od základu přehodnotit svůj život. Pokání je dar od Boha, neznamenaá „naleznout se“ ale „být nalezen“. Bůh nám dává čas k totální proměně svého já, pochopení vlastních nedostatků a provinění a uvědomění si nevyzpytatelnosti našich podmínek. Křesťanský pohled na pokání má vést k radosti a nalézání Boží milosti v pomíjivosti a v té nepochopitelně křehké kráse našeho života.

(Monika Klimparová, inspirováno Mattem Skinnerem)

SVÁTKY V TÝDNU (23.3. - 30.3. 2025)

Neděle	23.3.	<i>Ivona</i> / sv. Turibius z Mongroveja / 3. neděle postní
Pondělí	24.3.	<i>Gabriel</i> / sv. Kateřina Švédská
Úterý	25.3.	<i>Marián</i> / Slavnost Zvěstování Páně / sv. Dismas
Středa	26.3.	<i>Emanuel</i> / sv. Kastulus (Haštal)
Čtvrtek	27.3.	<i>Dita</i> / sv. Rupert
Pátek	28.3.	<i>Soňa</i> / bl. Renáta
Sobota	29.3.	<i>Tatána</i> / sv. Ludolf (Slavomil)
Neděle	30.3.	<i>Arnošt</i> / sv. Jan Klimak / 4. neděle postní

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. TURIBIUS Z MONGROVEJA

Toribio Alfonso de Mongrovejo se narodil 16. listopadu 1538 v Mayorga ve šlechtické rodině. Už jako dítě byl velmi zbožný a silně uctíval Pannu Marii. Na její počest se jednou týdně postil a pravidelně se modlil růženec. Po studiu humanitních věd ve Valladolidu pokračoval ve studiu práv v Salamance. Rozhodl se stát knězem, v roce 1578 byl vysvěcen a poté se stal profesorem na univerzitě. O rok později ho papež Řehoř XIII. jmenoval biskupem v Limě v Peru. Do Peru přijel v r. 1581, pěšky se vydal z přístavního města Paíta do Limy a pak se rozhodl navštívit všechny farnosti své diecéze o rozloze 1 340 000 km² (17x Česko). Jeho vizitace trvala sedm let a během této doby obrátil a pokřtil více než půl milionu lidí. Také se ovšem Turibius seznámil s velmi špatnými podmínkami domorodých indiánů, kteří často žili v otroctví. Podařilo se mu přesvědčit místokrále, aby to změnil. Jedním z problémů byl velký nedostatek kněží. Turibius proto v r. 1591 založil první seminář v Americe. V letech 1582/3 předsedal třetímu koncilu v Limě. Na základě rozhodnutí Tridentského koncilu zavedl v r. 1584 trojazyčný katechismus ve španělštině, kečuánštině a ajmarštině. V důsledku nákazy s vysokou horečkou Turibius 23. března 1606 zemřel – smrt předpověděl. Byl pohřben v limské katedrále a v r. 1679 byl papežem Inocencem XI. blahorečen. V r. 1726 ho papež Benedikt XIII. kanonizoval a papež Jan Pavel II. ho (1983) prohlásil za patrona latinskoamerického episkopátu. Jeho svátek připadá na 23. března.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- V pátek a v neděli zveme v 15 hodin na pobožnost **křížové cesty**, v neděli i s adorací.
- V neděli 23.3. v 17 hodin zveme všechny na **koncert**, kterým si opět po roce připomeneme narozeniny jednoho z největších skladatelů, **Johanna Sebastiana Bacha**. Na varhany zahrají **Jiří Stodůlka** a **Jan Kopřiva**, z vokální tvorby uvede **Schola od svatého Mořice** jeho moteto Jesu, meine Freude.
- V pondělí 24.3. v 18 hodin je **setkání farní rady** v setkávárně.
- Na úterý 25.3. připadá **slavnost Zvěstování Páně**, kromě mše sv. v 8 hodin v našem kostele zveme i na Novou Ulici, kde je mše sv. v 17 hodin.
- Kdo by chtěl jet u příležitosti 10 let od úmrtí otce **Františka Petrika** v sobotu 29.3. do obce Dubodiel, kde je pohřbený, zapište se prosím v sakristii.

AKTUALITY OBECNÉ

V Arcidiecézním muzeu pořádá MUO 26.3. od 19 hodin přednášku **Architektura barokní Olomouce: jezuitský kostel Panny Marie Sněžné** o významné jezuitské stavbě, postavené v letech 1710–1718. Znamé budově, její výzdobě i genezi zasvěcení bude věnována tato přednáška Martina Pavlíčka. Více na <https://muo.cz/program/?pg=1&mr=16>

KOUTEK MOUDROSTI

Náboženská příslušnost je to, co mnoho lidí odděluje od Boha. (Pavel Kosorin)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Napište e-mail s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit.